

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הר"ג דניאל זר שליט"א

כ"ז אייר תשפ"ב • גליון 212 • פרשת במדבר

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:04	20:18	19:17	תל אביב
21:08	20:20	19:15	ירושלים
21:05	20:18	19:18	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"שיב"ה המוסדות

לקראת מתן תורה

למה הקב"ה ברא את העולם עגול? מה יקרה אם לא ילמדו תורה בעולם?

הדרך להשפיע

בראש סולם העדיפויות של כולנו, הרבה מעל כל דאגות היום יום האחרות, עומד החינוך לילדינו. זהו הנושא הקרוב ביותר לליבנו, אליו נתמסר בכל מאונו, ולשמנו ולהצלחתו נקדיש את מלוא יכולתנו. השותפים האמיצים שלנו - ההורים - לחינוך הבית, הם המחנכים היקרים המתייצבים למלאכתם דבר יום ביומו, ועוסקים במלאכת החינוך במסירות...

אחד הדברים היפים והמרגשים לראותם, הוא החתירה התמידית של קהל המחנכים למצוינות מושלמת, לחינוך הטוב והאיכותי ביותר לילדינו. כיום, כל מתחן קורא מאמרי חינוך, משתתף בכנסים, מרחיב את ידיעותיו בשדה החינוך - מתוך מטרה לשפר את מלאכת הקודש בה הוא עוסק. המחנכים עושים הכל כדי לפצח את סוד החינוך המוצלח, שיוביל את ילדינו להצלחה חינוכית איכותית, ובפרשת שבוע זה, ניתנת לנו הזדמנות לפצח את הסוד הזה, היסודי כל כך להצלחה בחינוך...

כשהתורה באה להספר לנו על בניו של אהרן הכהן, פותח הפסוק במילים "ואלה תולדות אהרן ומשה", ומפרש רק את בני אהרן. וכל לומד מתקשה ושואל - והלא רק בני אהרן מוזכרים, ומדוע הם קרויים גם תולדות משה, וכי משה הוא אביהם?

רש"י חש בשאלה הזו, ומביא לנו מחז"ל גילוי מסעיר: כן, בהחלט, לבני אהרן היו - כביכול - שני אבות! היה אב מקורי - הוא אהרן הכהן, אביהם יולדם. היה גם אבא נוסף, אבא רוחני, הוא משה רבנו - בצלו למדו תורה, ממנו קיבלו את חכמתם, ואף הוא נקרא אביהם!

כאן נחשף טפח, מהו מעמדו של המחנך, מה כוחו, ומה יחסיו מול תלמידיו. מחנך אינו 'שכיר' במלאכת החינוך, הוא גם לא 'פקיד חינוך'. מחנך הוא אבא לכל דבר, תלמידיו - הם כבניו, וכשהמחנך חי את מלאכתו בצורה הזו - גם תלמידיו המתחנכים אצלו יחושו כלפיו כבנים לאביהם!

מצוות ויתפלל כל היום הוא רחוק מהקב"ה! איתא בשיר השירים. "אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך..." מי זו היפה בנשים? זו כנסת ישראל. כל שיר השירים זה שיר של הקב"ה לעם ישראל חביבו, ושל עם ישראל לקב"ה. אומר הזוה"ק, אם לית לך ידיעה בתלמודא דילי, צאי לך! אם אין את קשורה לתורה, גם אם את יפה בנשים, כלומר, שיפה במצוות ומעשים טובים. אומר הקב"ה, למרות זאת, אם אין לך קשר ללימוד התורה, צאי ממחיצתי!!

ולמה? **כי הדרך להתקרב לקב"ה, הקשר האמיתי לקב"ה זה רק על ידי התורה הק'.** כל העולם כולו נברא בשביל לימוד התורה, כמו שכתוב "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי".

איתא בזוה"ק, ברא הקב"ה את העולם עגול, כדי שלא יהיה רגע בעולם בטל מתורה כשכאן למדים כאן ישנים, כשכאן ישנים כאן לומדים. אין רגע בעולם בלי לימוד התורה הק'. ואם יהיה רגע בעולם בלי תורה יחזור העולם לתוהו ובוהו.

"דולר" בשמים זה לימוד התורה, וכשעולה אדם לבית עולמו מה שואלים אותו? קבעת עיתים לתורה?! לכן, בימים קדושים וטהורים אלו, כשמתכוננים למתן התורה, מרבים בישיבות הק' בלימוד התורה בהתמדה בשקידה והתלהבות. לא חוזרים הביתה עד חג השבועות, ומרבים תורה בעולם בימים אלו. בלי הכנה של קדושה וטהרה ומידות טובות א"א לקבל תורה! אדם לומד תורה קוראים לו "בן תורה". שמעתם על מי שלומד מתמטיקה שנקרא "בן מתמטיקה" או "בן פסיכולוגיה"? מה זה "בן תורה"!!

אלא אדם הלומד תורה כל המהות שלו משתנה! בן תורה זו יצירה חדשה! בן תורה הוא ברייה אחרת! דיבור אחר, הנהגות אחרות, לבוש אחר. מתמטיקה לא משנה את האדם, גם לא פסיכולוגיה. אבל אדם הלומד תורה הוא כמו שר בהיכל המלך, שר בארמון אינו מתנהג כמו כולם, הוא מכובד מעצם מהותו. בן תורה הוא בן מלכו של עולם. בן של מלכי המלכים. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מצאים אנחנו בימים קדושים וטהורים, בימי ספירת העומר, ימי ההכנה לקבלת התורה, ימי ההטהרות וההזדככות מטומאת מצרים, משפלות עבדים לרוממות עם בחירה, מקליפת מצרים לעושר הרוחני של תורה הקדושה, ממ"ט שערי טומאה אל שיא השיאים, מ"ט שערים של קדושה!

עם ישראל יצאו ממצרים, ארבעים ותשע ימים ספרו ומנו, הרי במצרים ירדו לעמקי שאול הבכא, למ"ט שערי טומאה. למטה למטה. ואיתא, שאם היו יורדים לשער הן', חלילה לא היתה להם תקנה. לכן, בחיפזון יצאנו ממצרים, חישב הקב"ה את הקץ לעשות שלא יכנסו חלילה לשער הן'.

ואומר האור החיים הקדוש, שזהו רק בזמנם, טרם ניתנה תורה, היו צריכים להגאל טרם יגעלו בשער הן'. אבל לעתיד לבוא, לעת ביאת גוא"צ בב"א, יכנסו ח"ו עם ישראל לשער הן', וירצה ויחליצנו ה' משער הן' בכח התורה.

ואכן, רואים אנו הדרדרות הדורות האחרונים, דורו של משיח, עם המכשירים הטמאים, עד גיא צלמות ושואל תחתית. ירדו לחמישים שערי טומאה. וא"כ איך יגאלו?! אומר האור החיים הק', שבכח התורה אפשר להגאל אפילו משער החמישים.

כל יום יצאו בני"ו ממצרים משער טומאה אחד, ונכנסו לשער אחד של קדושה. למה היו צריכים מ"ט ימים בין גאולת מצרים למתן תורה? כי אדם פגום לא יכול לקבל תורה, קדושה הולכת עם קדושה, קדושה לא הולכת עם טומאה. התורה הק' דומה לכלה שנטהרת שבעה נקיים לטהר עצמה, אלא שלכלה די בשבעה ימים, וישראל כלתו של הקב"ה צריכה שבע שבתות. טומאה חמורה כ"כ צריכה שבע פעמים שבע. רק כשהגיעו למרגלות הר סיני, כבר היו במ"ט שערי קדושה, ואז יכולים לקבל תורה הק'.

התורה הק' היא כטבעת המקשרת בינינו לבין הקב"ה. **קוב"ה ישראל ואוריתא חד הוא. מאן דקריב לאו קריב לקוב"ה מאן דרחיק מאו רחיק מקוב"ה** - מי שקרוב לתורה קרוב לבורא עולם, מי שרחוק מהתורה - רחוק מהקב"ה. אם אדם רוצה לבחון עצמו, לדעת אם הוא קרוב לקב"ה, יראה כמה הוא קרוב לתורה. אם אתה הולך לשיעורי תורה, קובע עיתים לתורה, אז אתה קרוב לקב"ה. אך אם חלילה לא הולך לשיעורי תורה, לא לומד תורה, גם אם עשה

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים
אלפי טעמים צארי הפרשה
להצלחתכם אז לעיני קדושתם
התקשרו עכשיו: 05-04-2005-01-01

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לשיח
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

להזכרת
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

נס תחת העץ

ופתאום נשמעו רעמים אדירים. סערת ברקים עזה התחוללה מעל ראשיהם. החיילים הביטו בלעג ביהודים, ובאותו רגע הבהיק ברק בשמים וסימא את עיני כולם. פיצוץ עז החריד את הסביבה, אש התלקחה בעץ, שתחתיו עמדו החיילים. במרחק של כשמונים מטרים משם עמדו היהודים ושפשפו את עיניהם כלא מאמינים - לרגלי העץ שכבו ארבעת החיילים בלי רוח חיים.

היהודים ניסו לעכל את גודל הנס שאירע להם, אך לפני רגעים אחדים עמדו הם עצמם תחת אותו עץ, ולא זו בלבד שחייהם ניצלו - מעניהם באו על עונשם במיתה משונה!

לימים זכה ישעיהו להינצל ולעלות ארצה, להקים משפחה ולרוות נחת מצאצאיו. מתוך שישים אלף היהודים שגויסו לשירות העבודה בחזית חזרו ארבעת אלפים וחמש מאות בלבד!

כשסיפר ישעיהו לבני משפחתו על תלאותיו ועל הניסים שליוו אותו עד שנחלץ מעמק הבכא, הוסיף: "בהיותי ילד קטן לקחתני אבי אל הצדיק המפורסם רבי ישעיה'לה מקרעסטיה, שהיה ידוע כבעל מופת. אבי ביקש מהצדיק לברכני. ואכן, זכיתי לברכה מיוחדת, בימים הקשים, כאשר סאת הסבל עלתה על גדותיה, וחשנו כי לא נוכל עוד לשאת את יסורינו, ליוותה אותי ברכת הצדיק והרגשתי שהיא סוככת ומגינה עלי".

ואמנם, על לשונו של רבי ישעיה'לה היתה שגורה האמרה, כי גוי רשע נענש לעיתים במיתה משונה. (תודה לשולח הסיפור, משה כהן, בן המספר).

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

הסוסים שניתנו להם, לצורך גרירת עגלות התמושת, החלו להתפגר. היהודים אולצו למלא את מקומם ולמשוך את העגלות הכבדות בתוך הבוץ והשלג הטובעניים.

כל הקשיים האלה לא גרמו להקלת יחסם של החיילים. הללו נהנו להתעמר ביהודים באכזריות ולהתעלל בהם בכל הזדמנות. לעיתים קרובות גנבו מזון מהאספקה הדלה שנועדה לפועלים, ושלחו את ידם גם במשלוחי המזון שהתקבלו ממשפחותיהם המודאגות שבעורף.

לא אחת הלינו אותם תחת כיפת השמים, בלי שום מחסה, בקיפאון העז ששרר בחוץ, בהיעדר ביגוד חם ומזון החלו רבים מעובדי הכפייה לחלות. החללים נפלו זה אחר זה, אווירת נכאים התפשטה בקרב היהודים הנדכאים.

"הרכבת דהרה לכיוון החזית האוקראינית, על היהודים השגיוחו חיילים אנטישמים..."

באותה שעה נתגלה הנשק הסודי של היהודים בעלי האמונה. הללו הצליחו להתעלות מעל הקשיים הנוראי, ובזכות הדבקות בהקב"ה הוסיפו לדבוק בחיים. אחד מהם היה ישעיהו כהן. הוא וחבריו הוכיחו חוסן נפשי ועמידות גם כשהיאוש פשה ביניהם.

ביום גשום וקר עמד עוז רוחם למבחן. בחוץ השתוללה סערה והכתה בישיעיהו ובחבריו, שעבדו בתיקון כביש באזור רחוק מיישוב. לגופם היו רק בגדיהם הקרועים, שלא הגנו עליהם מפני הרוח והגשם. רטובים עד לשד עצמותיהם עמדו וחיפשו מחסה מפני המטה סמוך להם עמד עץ גדול, והם נסו אל תחת ענפיו.

אלא שבמהרה הגיעו למקום ארבעה חיילים, שנודעו בשנאתם האנטישמית, הללו לא הביעו שמץ רחמים על היהודים, ובצעקות ובמכות גירשו את האומללים בחזרה לעבודתם. היהודים רצו בחזרה אל הכביש, חשופים לגשם המכה בנפץ.

השנה היא תש"ב (1942), בעיצומה של מלחמת העולם השנייה. שואת היהודים מתחוללת במלוא עוצמתה, העולם כולו מסתחרר בהקזת דם, שנראה כי היא רחוקה מלהסתיים.

באביב של אותה שנה התארגנה הארמיה השנייה של הצבא ההונגרי לצאת לחזית ולהשתתף במערכה לצד כוחות הנאצים. רבע מיליון לוחמים נשלחו אל שדות הקטל, ואליהם צוותו כשישים אלף יהודים עובדי כפייה ככוח עזר.

בין המגויסים היה ישעיהו כהן. הכל קרה במהירות הבזק. יום אחד קיבל צו המחירים את העסק שהקים לסחר עופות וביצים, ואת המשאית ששירתה אותו בהובלת הסחורה. ומיד בשובו לביתו המתין לו צו גיוס לפלוגת הכפייה. לימים תינה את סבלו: "את כל רכושי איבדתי, ואותי לקחו כעבד לחזית". בטרם הספיק לעכל את מעמדו החדש, מצא עצמו בקרון רכבת שנועד להובלת בהמות, בצפיפות איומה עם מאות יהודים.

הרכבת דהרה לכיוון החזית האוקראינית. על היהודים השגיוחו חיילים אנטישמיים, שלא פסקו מלבזות את קרבנותיהם בכינויי גנאי, ובאמירות כמו "יש להיפטר מכם, יסודות מזיקים", "איש מכם לא ייצא לחופשי כל עוד הוא חי".

בהגיע הרכבת לייעדה החלו הללו לרדות ביהודים ולענותם ברשעות רבה. הם השגיוחו בקפדנות על ביצוע העבודות המסוכנות שהוטלו על עובדי הכפייה. היהודים נדרשו לסלול כבישים, להניח מסילות ברזל, לחפור מלכודות לטנקים, לבנות בונקרים ולהסתכן בהנחת מוקשים ובפינויים.

כשהגיע החורף התעצמו הקשיים שבעתיים. הקרקע היתה קפואה, והחפירה בה דרשה מאמץ פיזי גדול. מזג האוויר הקשה הכה ביהודים האומללים. התנועה בשדות המוקשים התנהלה בקושי ולא אחת גרמה לפציעות ואף לאבדות בנפש.

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות מועדים הרב יגון חורי

הלכות יום טוב

א. השנה יום טוב חל במוצאי שבת, ולכן יש לזכור להכין מערב שבת נר של 48 שעות או 72 שעות, בשביל צרכי יום טוב.

ב. טוב שיכין מערב שבת מערכה נוספת של נרות בשביל יום טוב. (ילקו"י יום טוב עמ' תקיג בהערה).

הדלקת נרות

א. מצוה להדליק נרות לביל יום טוב, ולברך בשם ומלכות, "אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב". (חזון עובדיה עמ' סא).

ב. מי שנמצא בבית חולים או בית מלון, שמטעמי בטיחות אין מדליקים בחדרו ובחדר אוכל אלא רק בחדר צדדי, אין יוצאין ידי חובה בהדלקה זו. אלא ביום השישי, כל אחד צריך בזמן הדלקת הנרות, לכבות את אור החשמל בחדרו, ולחזור ולהדליק לכבוד שבת, ובברכה. ובמוצאי שבת, אין עצה לצאת ידי חובת נרות יום טוב בחשמל. והוא אנוס בזה. אלא טוב שיכוין מיום השישי להדליק נר ארוך לכל הימים הללו, ולקיים המצוה לשני הימים.

ג. אמנם אם מדליקים בחדר אוכל רשאי להדליק בברכה. ואם כבר קדמו אחרים והדליקו נרות שבת בחדר האוכל, לא יברך שם, אלא ביום שישי יברך על נרות שבת בהדלקת החשמל בחדרו. וביום טוב ידליק נרות בלא ברכה. (ילקו"י יום טוב עמ' תפט. ושבת ח"א כרך ב עמ' פא).

ד. אם לא הכין מערב שבת נרות בשביל יום טוב יש להקל להכין ביום טוב:

א. צמר גפן- שימוש חוזר, וצריך להרימו להכינו להדלקה, מותר לעשות כן ביום טוב בידו. ואם מחליף את הפתילות, נכון לכתחלה שלא יוציא בידיו מהכוסיות את הפתילות הישנות, משום מוקצה. אולם יכול להוציאם על ידי קיסם, או מזלג וכדומה לתוך שקית ולהניחה באשפה בכבוד.

ב. "פתיל צף"- מותר, ואין לאסור משום מתקן כלי. (קיצור חזו"ע מועדים א', עמ' סא). ואם הנקב שבמסגרת סתום לגמרי, אסור להכניס ביום טוב.

ג. נרונים של מתכת דקה- כשהמתכת אינה ראויה לשימוש חוזר, אזי נחשבת למוקצה, ואז יש לגרור על ידי מזלג ולהפיל לתוך השקית. ואם עדיין ראויה לנר אחר כזה שאין לו מסגרת, אפשר לטלטלה בידים. (ילקו"י עמ' תקו, תקיא-תקיב).

שמחה ביום טוב

א. צריך ללבוש בגדים נאים ויהיו יותר טובים מהבגדים של שבת. (חזו"ע עמ' צא).

ב. חייב אדם להיות שמח, ועיקר החיוב הוא בבשר בהמה, ומי שאינו יכול לאכול מטעמי בריאות או כשרות, יקיים מצות שמחה בבשר עוף. (חזו"ע עמ' צה).

ג. הנשים משמחן בבגדים צנועים ויפים ותכשיטין נאים. והקטנים משמחם בממתקים. (חזו"ע עמ' צה).

ד. חייב אדם לשמח עמו ברגל את העניים והאביונים ואת האלמנות והיתומים, ולכן יש לשלוח להם בעין יפה, די מחסורם, כדי לשמחם. (חזו"ע עמ' צח).

ה. בזמן שהיה בית המקדש קיים היתה מצוה על ישראל לשמח את הכהנים והלוים שגם היו מורים הוראות בישראל. ובזמן הזה שבעונות הרבים בטלה עבודת המקדש, מצוה לשמח ברגל את האברכים שלומדים תורה יומם ולילה ומורים הוראות לישראל, שהם במקום הכהנים והלוים. (חזו"ע עמ' צט).

מלאכה ביום טוב

א. אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכה אוכל נפש. והטעם בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעום, לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתון יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי התורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח דעת ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות. (חזו"ע עמ' א).

ב. אוכל נפש שאינו מפיג טעם כלל, אילו נעשה מערב יום טוב, אף על פי כן מותר לעשותו ביום טוב. מכל מקום נכון להחמיר לכתחלה לעשותו מערב יום טוב, ואם לא עשאו מבעוד יום, נכון שישנה בהם אם אפשר לעשותם על ידי שינוי. (חזו"ע עמ' ה-ט).

ג. מפני שאדם רגיל לקצור שדהו ולבצור כרמו כאחד, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. לכן אסרו חכמים מלאכות שלפני הלישה ביום טוב אפילו לצורך אוכל נפש.

מלאכת הבערה

א. אסור להוליד אש, שלא הותר ביום טוב להבעיר אלא מאש מצויה. (חזו"ע עמ' מט).

ב. לכן אסור להדליק גפרורים על ידי חיכוך בקופסת הגפרורים. אבל מותר להדליק משלהבת של נה. (ילקו"י עמ' קצו).

ג. גפרור בוער, לא ישליכנו בתנופה הגורמת בודאי כיבוי, אלא יניחנו בנחת על הרצפה או על השיש או בצד הכירה במקום בטוח שיתכבה מאליו. (חזו"ע עמ' נב).

ד. מצית, אסור להשתמש, מטעם שמוליד אש, ומטעם איסור כיבוי. (חזו"ע עמ' נב).

ה. חשמל, אסור להדליק, מפני שהוא כמוליד אש ביום טוב, וכן אסור לכבות החשמל.

ו. כיריים של גז שמתקן בהם חיישן ביטחון למנוע דליפת גז, מותר להדליקם ביום טוב (מאש לאש). (קיצור חזו"ע עמ' קכא. ילקו"י עמ' תמו).

ז. כיריים שיש בהם ניצוץ אש חשמלי שניצת אוטומט בלחיצה על הכפתור, יש לנתק את הכיריים מן החשמל מבעוד יום (השנה בערב שבת). ואם שכח לנתק, רשאי לעשות כדברי המקלים, שיקרב גפרור בוער לחצובה ואז יסובב את כפתור הגז באופן שכל כוונתו שהאש תידלק מהגפרור ולא על ידי המצת, ואין לו שום ענין בניצוץ האש הניצת מאליו.

ח. בכיריים רבים צריך להחזיק את הכפתור בזמן סיבובו במשך כמה שניות כדי שהאש לא תכבה.

ט. תנור חשמלי, אע"פ שאין להדליק אותו ביום טוב, מותר להפעילו על ידי שעון שבת שגנרר מבעוד יום (השנה מערב שבת), ולאפות או לבשל בו ביום טוב. (ילקו"י עמ' רלג).

י. בעצם יום החג יש אוסרים להדליק נר נשמה, הואיל ואין צורך להנאת אורו. ויש מתירים הואיל ויש בו מצוה על כל פנים. ונכון שיתנדב מקודם לכן לבית הכנסת בעבור הוצאות החשמל או הנרות החשמליים שידליקום מבעוד יום למנוחת יקיריו. (ילקו"י עמ' רלד).

מלאכת כיבוי

א. אפילו מקצת כיבוי כגון להוריד ולהנמיך את האש של הגז, אסור. אבל מותר להנמיך את האש של הגז שלא יקדיח את תבשילו ויתקלקל. (ילקו"י עמ' תלה).

ב. לכבות לגמרי לאחר שכילה לבשל על הגז אסור. ומכל מקום רשאי לכבותם על ידי גרמא. (חזו"ע עמ' נח). ויש בזה ג' אפשריות:

א. להשתמש במיתקן "חגאז" לכיבוי הגז, שנעשה על ידי גרמא בלבד. ויש להזהר שאף שבשעונים הישנים היה ניתן לכוון את השעון גם אחרי ההדלקה, בשעונים החדשים שהמעבר מהמצב הקבוע למצב שעון עובר דרך כיבוי, אין היתר לכוון לאחר ההדלקה.

ב. יניח כפית מתכת בין חיישן הבטיחות לאש, אחר כשבע שניות הגז נכבה, (ויש מי שאומר שבלהבה גדולה צריך להחליף 4-5 כפיות בערך) דחשיב כגרמא. ומיד לאחר מכן מותר לסגור את הכפתור כדי למנוע זרימת הגז. אולם יש לבדוק מערב יום טוב בכל תנור גז שאין האש נכבית מיד, שאם האש נכבית מיד, אזי הדבר אסור לעשות כן.

ג. ימלא קומקום קטן של מים על כל גדותיו, ויניחם על האש עד שירתח, ויגלשו המים וישפכו על האש ויכבה.

ואחר כך יוכל גם כן לסבב את הכפתור של הגז או את ברז הבטחון למנוע זרימת והתפשטות הגז. והמים שרתחו לאחר כיבוי הגז ישתמש בהם לשתיית קפה או תה וכיוצא, כדי שיהיה בישולם לצורך אוכל נפש. ומצוי מאוד שבכירות הגז שיש היום אינו נכבה כתוצאה מהגלישה, לכך יזהר שלא יגענו את הקומקום, ולבסוף נמצא מכבה בידיים. (ילקו"י עמ' תלח-תמו).

מדיני צליה ביום טוב

א. לסדר ביום טוב הפחמים קודם ההדלקה בצורת פירמידה או כעין זה, מותר, כיון שאין עושים שתי שורות ועליהם נותנים עוד שורה כדרך בנין אלא באיסוף בעלמא.

ב. לזלף טיפות מים על הגחלים, מותר כשעושה כן לצורך צליית הבשר, ובפרט אם המקום צר (מנגל קטן) ואינו יכול להעביר את חתיכת הבשר למקום אחר ששם האש נמוכה יותר. וכן במנגל חשמלי, מותר לזלף מים. (ילקו"י עמ' שיג).

ג. מותר לנפנף על הגחלים להוריד הלהבה, כדי שהבשר לא יחרך. (ילקו"י עמ' שיט).

ד. מותר להעביר ביום טוב גחלים בוערות מצד אחד לצד השני, אף שעל ידי כך הם נכבים מעט, כיון שאינו מתכוין לכך, ובפרט שאינו בטוח שיתכבה. (ילקו"י עמ' שכ).

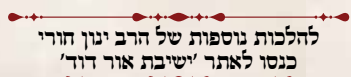
ה. אסור לכבות את המנגל לאחר השימוש בו, אלא יניח אותו כך עד שיכבו הגחלים מאליהם. ואם אינו במקום בטוח מותר לטלטלו למקום בטוח.

הנאה השוה לכל נפש

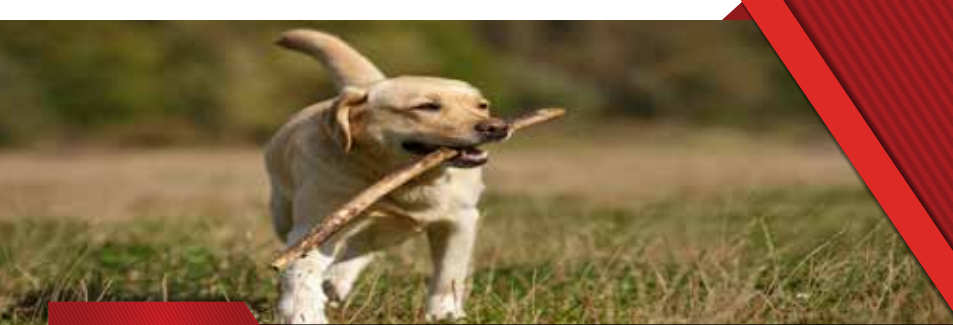
א. מותר לחמם מים ביום טוב לרחוץ פניו ידיו ורגליו. אבל כל גופו אסור.

ב. יכול לרחוץ את הקטן כל גופו. אולם, אסור לחמם מים עבור רחיצת התנוק בלבד, אלא יחמם הרבה מים לדבר המותר לעצמו, וכגון רחיצת פניו ידיו ורגליו, ומן הנותר ירחוץ גופו של התינוק. (ילקו"י עמ' שסט).

ג. מים שהוחמו ביום טוב בדוד שמש, מותר להתרחץ כל גופו בבית, וגם ביום טוב שאחר השבת. (ילקו"י עמ' שעא).

להלכות נוספות של הרב יגון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

אל תכעס על המקל

יודע אבל כך גזרה חכמתו יתברך! אני לא יכול להיכנס לחשבון של הקב"ה, אבל אל תסתכל על המקל, תסתכל על המלך, שום דבר לא יוצא לפועל בלי הוראה מגבוה, לכן אין לך מה להתקוטט עם המקל או לשנוא אותו, אשתך היא המקל!

צריך לפנות למלך, המלך מוכן לשמוע מה שאתה רוצה, יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין ובין לאחר גזר דין, אומר בורא עולם אם תשכנע אותי שהעונש לא מגיע לך, אני אחזור בי, לא צריך לבכות על הטרגדיה שעברת, אבל צריך להתחרט על מעשיך.

לפעמים נגזר על האדם לתת גט לאשתו, אם הוא יעשה לה צרות, זה יהיה לרעתו, אם יבקש לנקום הוא יקבל עונש נוסף על זה, נגזר עליו מהשמים לתת גט, ולא משנה מה הסיבה, ואם כן למה צריך לנקום, למה לעשות צרות, אם אתה רוצה לבטל את הגט תפנה לקב"ה, אל תנסה להתעסק עם המקל או עם השוטר או קצין המבחן, אתה מבזבז זמן!

לפעמים הקב"ה נועל מהאדם את ההבנה הזו, כמו שאומר הרמב"ם בהלכות תשובה, שלפעמים הקב"ה נועל את לבו של האדם ומקשה אותו, וסופו שהולך מדחי אל דחי.

הוא חושב שאשתו עשתה לו את הרע, או החבר הלשין עליו ולכן פיטרו אותו מהעבודה, הוא חושב שהעסק מביא לו הפרנסה, אדם כזה הוא קצר רואי, צריך להפנים את הבטחון לתוך הלב שאין עוד מלבדו!

כתוב במדרש "נורא עלילה על בני אדם", איזה עלילות ותהליכים עושה ה' בעולם, כדי לקיים את גזרותיו. וכך אמר אדם הראשון לקב"ה, "רבנונו של עולם, כבר מתחילה היתה גזירה בידך שתהא מיתה בעולם, שהרי כתוב בתורה עוד קודם בריאת העולם, "אדם כי ימות באהל", שכבר גזרת מיתה בעולם ולא היה מצב שלא אוכל מעץ הדעת!"

מספר הרב עמרמי שליט"א, שבא אליו יהודי דתי נשוי עם ארבעה ילדים וסיפר שאשתו רוצה להתגרש ממנו, ולכן העלילה עליו עלילות, כדי שתקבל ממנו גט במהירות, כך יעץ לה העו"ד שלה. יום אחד באו שוטרים לביתו ועצרו אותו בלי הודעה מוקדמת, והאשה החליטה להתגרש, וגם לאסור על בעלה לראות את ילדיו הקטנים! היא בכתה ועשתה הצגות לפני הדיינים והם התפתו והאמינו לה, וגירשו אותו מהבית, והסכימו לאסור עליו לראות את הילדים שלו.

מרוב צער הוא ניסה להזיק לעצמו לקח סכין ו... "גם את זה ה' לא נתן לי", תפסו אותו, ושבעה חודשים לא ראה את ילדיו, ויושב ובוכה כל היום, לא יכול להתפלל ולא להניח תפילין, ולא יכול לשמור שבת, כל היום בוכה מרוב צער, והוא היה צדיק, והוא לא מבין איך אשתו עשתה לו את זה. הרב עמרמי אמר לו, על פי האמונה הכל משמים, אין כאן מקרה, "וה' המטיר על סדום ועמורה גפרית ואש מן השמים" מי זרק על סדום ועמורה גופרית, זה לא צונאמי או אסון טבע כמו שמדברים ברדיו, "החיצבאללה ירו טילים", למה לא אומרים הקב"ה ירה טילים על צפון הנגב, "ה' ובית דינו המטירו אש וגופרית, ואש יצאה מאת ה'", אמר לו הרב, ה' העליל עליך את העלילה הזו.

אותו אחד היה המום ושאל "למה שה' יעשה לי את זה", אמר לו הרב איני

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים נכונבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ג')

ערוץ הלוויין דר וסוהרת . לוויין יוטלסטאט 7A . תדר 12529 . S.R . 01480 H

יצחק יוסף שליט"א
מרן הרשל"צ הרב
בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

יא'אור גלזר שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

ראובן אלבו שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

דניאל זר שליט"א
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

אייל עמרמי שליט"א
בכל יום שני
בשעה 19:30

בניהו שמואלי שליט"א
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרב"ג דניאל זר שליט"א באתרנו Rabenu.com